

SPRAVODAJ

OBČASNÍK ŠTVRTOČANOV

VIII. ročník 1. číslo

marec 2012

Stretnime sa vo volebnej miestnosti!

Ako určite vedia aj čitatelia nášho Spravodaja, predseda slovenského parlamentu, Pavol Hrušovský na základe Zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 347/2011 Zb. vyhlásil na sobotu, 10. marca 2012 predčasné parlamentné voľby.

Prípravné práce, vyplývajúce zo zákona pre samosprávy, vykonal aj zastupiteľský zbor a úrad starostu aj našej obci. Obec Štvrtok na Ostrove aj počas týchto volieb tvorí jeden volebný obvod, teda hlasovať budeme v jednej volebnej miestnosti – ako obvykle v zasaďačke obecného úradu. Bola vymenovaná aj zapisovateľka miestnej volebnej komisie, túto funkciu zastávať Erika Feketevízi. Boli vymenovaní aj členovia volebnej komisie (Adam Both, Jolana Kissová, Rozá-

lia Kováčsová, Veronika Podobeková a Eva Šticová), ktorá sa zišla na svojej ustanovujúcej schôdzi podľa harmonogramu volieb. V prvej polovici februára všetci naši občania obdržali aj Zoznam zaregistrovaných kandidátov.

Zastupiteľský zbor našej obce vyzýva všetkých Štvrtčanov-voličov, aby aj napriek ťažkej hospodárskej a sociálnej situácie a vypätej politickej situácie využili svoje základné politické právo a prišli k urnám v čo najväčšom počte, aby sme aj takto dali najavo, že osud Slovenska nie je nám ľahostajné. Stretnime sa teda 10. marca vo volebnej miestnosti!

**S úctou: členovia miestneho
zastupiteľského zboru**

Básničky na marec

Božena Trilecová:

Marec

*Keď sa stratí snehuliak,
Nepýtaj sa, kde je.
Chlapec píska ako vták,
Sniežko sa smeje.*

Krista Bendová:

Marcový deň

*V teplom sluku marcovom
Prebudil sa jeden strom.
Zakyvotal vetvičkami:
- Vitajteže, starí známi!
Podťe, púčiky, na konár,
Už je jar, už je jar.*

Viera Dubcová

Jarná

*Jarou rozvoníava,
zelenie sa tráva.
Už snežienka malá,
snehu farbu vzala.*

*Smeje sa i sedmokráska.
Neskripte jej ani vláska!
Chváliť budú motýle
Lesklé vlásky spanilé!*

Vyrovnaný rozpočet

Zákom predpísanou povinnosťou každého obecného zastupiteľstva je, aby koncom lúčiaceho sa roka, alebo začiatkom nového pripravilo a schválilo rozpočet na nový rok. Takto sme postupovali aj mi vo Štvrtku na Ostrove s tým, že už niekoľko rokov máme vo zvyku zverejnenie kľúčových čísiel, a to práve v našom občasníku Spravodaj. A práve v tomto čísle môžete preštudovať, na čo míňame spoločné peniaze, a to na 8-9 dvojstrane, a tak ako obvykle, tak v slovenskom, ako aj v maďarskom jazyku. Čísla síce hovoria jasnou rečou, avšak sú občas aj abstraktné, ktoré treba okomentovať, preto mi dovoľte, aby som to učinil aj ja. Ide teda o vyrovnaný rozpočet, ba čo viac, naplánovali sme aj určitú rezervu, konkrétne tridsať tisíc eur. V čase, keď samosprávy zápasia s nedostatkom financií, načo je nám tá rezerva? – môžu sa pýtať mnohí z čitateľov. Hneď im odpoviem: je viacero príčin, prečo sme opatrní. Skúsenosti ostatných štyroch rokov sú napríklad také, že prvotné prognózy ministerstva financií o príjmoch štátneho rozpočtu – na základe čoho sú povinné svoje rozpočty vypracovať samosprávy – počas roka boli vždy upravované, a to vždy smerom „nadol“, teda oproti plánu sme dostali oveľa menej peňazí z rozpočtu, ako sa pôvodne plánovalo. No, a kríza trvá, pripravujeme sa

na predčasné parlamentné voľby, a mnohé strany hovoria už teraz o tom, že nová vláda bude musieť vypracovať nový štátny rozpočet, lebo parlamentom v decembri prijatý zákon je neudržateľný. Myslím si, že aj tieto okolnosti potvrdzujú správnosť nášho postupu pri vytváraní rezervy v našom rozpočte. Sú však aj iné dôvody: vždy sa môžu vyskytnúť také udalosti, ktoré sú nepredvídateľné a vyžadujú súrne konanie. Z minulého roka môžem uviesť aj jeden konkrétny príklad, keď prečerpávacie stanice kanalizácie vypadli, stali sa úplne nefunkčnými a za ich opravu obec musela zaplatiť az dvadsaťtisíc eur. (Iná vec je, že kanalizácia mali sme doteraz len v prenájme, to znamená, že za stav čerpacích staníc sme neniesli žiadnu zodpovednosť. To sa však zmení, lebo na základe tejto skúsenosti sme sa dohodli v zastupiteľskom zbore, že založíme vlastnú spoločnosť s ručeným obmedzením v 100 percentnom vlastníctva obce, ktorá od 1. júla začne prevádzkovať spomínanú kanalizáciu.)

Z hľadiska rozpočtu nám robí veľké problémy zabezpečenie bezproblémového chodu základnej školy a materskej školy. Žiaľ, ako v rodinách, aj v našich predškolských a školských zariadeniach ubúda detí, a keďže podpora škôl je odvedená od počtu žiakov, dostávame na tento cieľ čoraz

menej peňazí. Napriek tomu chceme urobiť všetko preto, aby školy zostali zachované v našej obci, a som veľmi rád, že v zastupiteľskom zbore v tejto otázke je absolútna zhoda medzi poslancami. Veríme, že v tomto našom úsilí môžeme sa spoľahnúť aj na podporu občanov našej obce.

Napriek finančným ťažkostiam aj v tomto roku podporíme činnosť našich občianskych združení a spoločenských organizácií. Som presvedčený o tom, že v čase hlboknej hospodárskej a sociálnej krízy je obzvlášť potrebné, aby boli také aktivity v našej obci, ktoré z ľudsko-spoločenského hľadiska vyvážia dopady krízy a aby ľudia, ktorí sú ochotní vytvárať nové kultúrne, športové alebo spoločenské hodnoty, alebo ochrániť našu bezpečnosť a bezpečnosť majetku občanov (čo je napríklad prípad činnosti dobrovoľných hasičov), našu prírodu (poľovníci), alebo dobrovoľným darcovstvom krvi dokonca životy iných občanov, niet dôvodu, aby sme ich aktivity nepodchytili a nepomohli rozvíjať ich činnosť.

Na záver môjho príspevku dovoľte mi vyjadriť sa ešte k niektorým ďalším aktivitám zastupiteľského zboru a obecného úradu. Som rád, že po výmene okien a dverí na budove obecného úradu v tomto roku môžeme pokračovať v zatepľovaní, čo – dúfame – prinesie značné úspory vo výdavkoch na energie (podľa odborníkov môžeme ušetriť až 40-45 percent nákladov). Táto druhá fáza investície však bude mať zreteľný výsledok aj z estetického hľadiska, veď úpravou vonkajších stien budovy v zásade dostane úplne novú tvár náš obecný úrad. V novom roku pokračujeme aj s výstavbou zberného dvora odpadu. Samotné stavebné práce sú už hotové, čaká sa len na kolaudáciu a na technickú výbavu, aby dvor bol plne funkčný. Na zakúpenie traktora, lisu a kontajnerov sme už vypísali verejné obstarávanie, avšak z pre nás neznámych dôvodov ministerstvo výsledky konania. Dúfame však, že nové výberové konanie už bude úspešné, a zberný dvor odpadu bude plne funkčný ešte v prvej polovici tohto roka.

Péter Óry, starosta obce

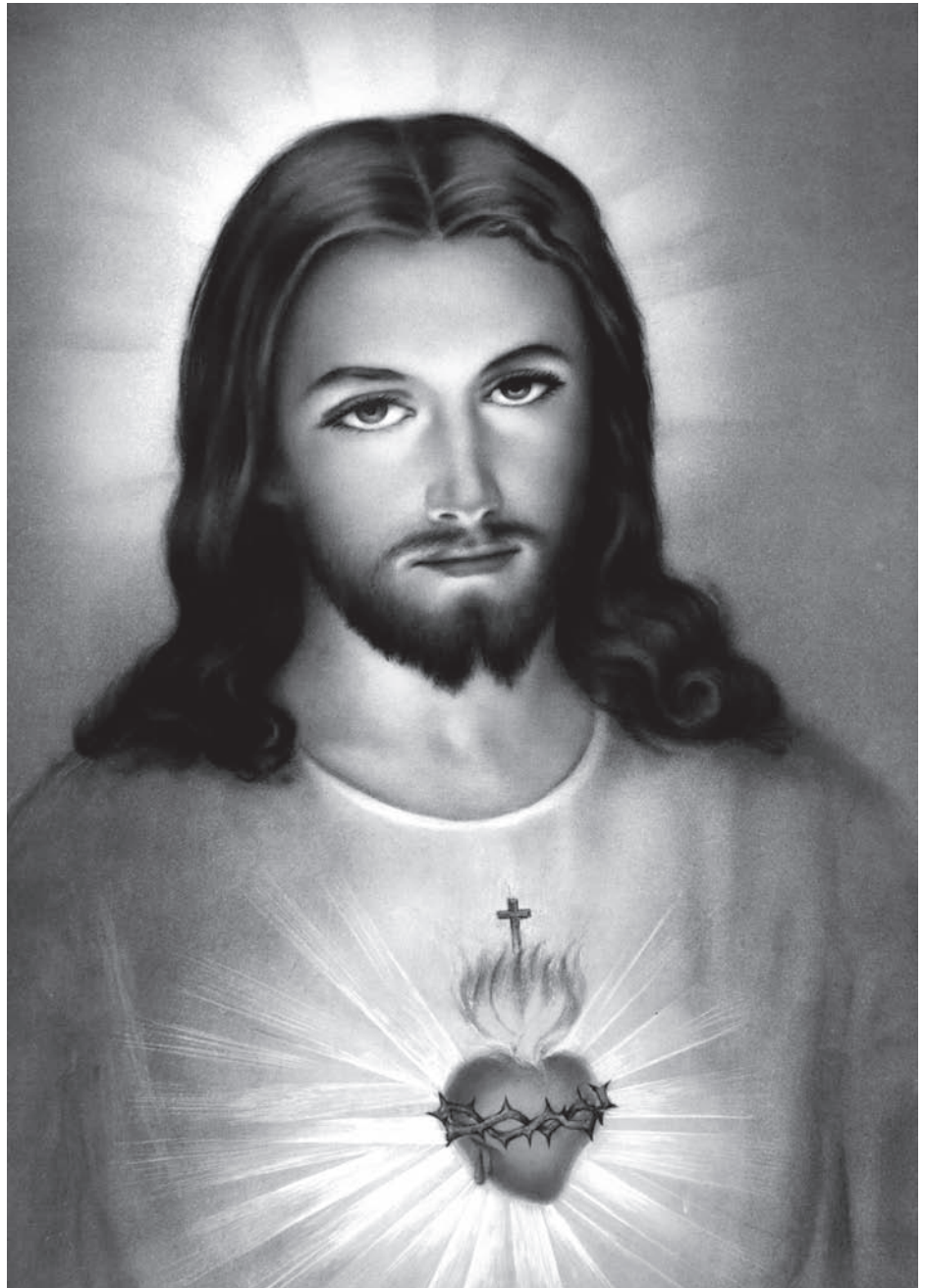
Quo vadis Domine?

Apoštol Peter vo svojom úsilí o odovzdanie radostnej zvesti sa postupom času dostáva do Ríma, kde ako Kristov nástupca úspešne pôsobí v komunite prvých kresťanov. Avšak nie bez ťažkostí a namáhavej driny, pričom neraz riskoval svoj život kvôli hodnotám, ktoré hlásal.

Podľa kresťanskej legendy apoštol Peter v strachu pred krutým Nerovým prenasledovaním kráča preč z Ríma, aby si zachránil život, ale nedostane sa ďaleko, pretože na križovatke rímskej Via Appia sa ocitá pred Kristom, ktorý Petrovi na otázku: „Quo vadis, Domine?“ (Kam ideš, Pane?) odpovedá: „Venio Romam iterum crucifigi.“ (Prichádzam do Ríma, aby ma znova ukrižovali.)

Legendu možno čítať z viacerých uhlov pohľadu. A práve to je jej zvláštnosťou. Môže sa chápať ako jemná výčitka, ktorú dáva Kristus Petrovi, alebo ako prejav Kristovho nekonečného milosrdenstva voči ľuďom, alebo ako motivácia pre Petra, aby vytrval pri pravde až do konca s posmelením: neboj sa, som pri tebe. Táto legenda môže ďalej ilustrovať ešte aj dva iné zaujímavé postoje. Prvý - Petrov, ktorý sa pýta a druhý - Kristus, ktorý koná.

Človek stvorený na Boží obraz, vo svojej dôstojnosti sústavne hľadá, pýta sa, približuje sa k ľuďom a k Bohu, alebo sa od nich vzdáva, a Kristus sústavne koná, motivuje nás, vyčíta nám, alebo nám odpúšťa. Táto dynamika v určitom zmysle vyjadruje aj charakter obdobia, ktoré nazývame v kresťanskej terminológii pôstnym obdobím. Prežívaním pôstu sa osoba viacej pýta a hľadá odpovede na bytostné otázky. Pýta sa, aby poznala. Prehľbuje svoje poznanie o sebe samom a Bohu, aby poznala svoju dôstojnosť a Božiu veľkosť a mohla lepšie vyjadrovať hodnoty, ktoré z dôstojnosti vyplývajú, pričom prežíva Božiu blízkosť. Aurelius Augustinus túto skúsenosť vyjadruje slovami: „Poznať seba a poznať, ó Bože, teba.“ K takýmto otázkam a prejavom hľadania a poznania patrí aj hľadanie cesty k druhým osobám cez odpustenie. Odpustenie má za dôsledok aj obrovskú

vnútornú úľavu. Niet lepšej cesty zo slepých uličiek života k osobnému šťastiu, ako úplné odpustenie. Pekne ilustrujú túto neraz nelahkú drámu ľudského úsilia slová kresťanského básnika:

*„Odpustenie nie je popretie
alebo zabudnutie.*

Odpustenie nie je ospravedlnenie.

Odpustenie nie je zlahčovanie.

*Odpustenie je prepustením väzňa na
slobodu a objavom,*

že tým väzňom sme boli my sami.“

(L.B. Smedes)

Každá osoba túži po radosť a šťastí, po hodnotách, ktoré predstavujú naplnenie života. Čo nám preto bráni v tom, aby sme si v zmysle odpustenia položili podobnú otázku, akú položil Peter Kristovi? Čo nám bráni z času na čas sa opýtať: „Quo vadis homine?“ (Kam kráčaš človeče?). Je to možné? Žeby, paradoxne, prílišná diskretnosť k sebe samým spôsobovala našu vlastnú nepohodu?

**Mgr. Peter Dobrovodský,
kaplán v Dvoroch nad Žitavou**